

FYSIKENS ENHETSTEORI

$$\frac{\Delta\lambda}{s} = k \Rightarrow \frac{H_0 \cdot \Delta\lambda}{c \cdot z} = h_{\epsilon\pi}$$

The Unified Theory Of Physics
Is Attained by Ingvar Åstrand

(10 November 1999)

- Falsifierar Kvant- och Relativitetsteorierna samt ersätter dem
- Klargör Tidspilens och Entropins irreversibilitet
- Förklarar Kvasarer, Pulsarer, Rödförskjutning
- Vederlägger "Big bang, Svarta hål, Mörk materia, Mörk energi"

Den moderna fysikens brist på åskådlighet, begriplighet och sammanhang antas vara semantisk; – att *språket* ännu inte utvecklats så att det kan förklara den fördolda verkligheten bakom kvant- och relativitetsteoriernas kryptiska formler. Lösningen kan dock skönjas i vattenringars *vågspel* som alla har sett men ingen insett: att våglängderna ökar ($\Delta\lambda$) med utbredningen (s) – *kontinuerligt, proportionellt* enligt en nyupptäckt naturlag $\Delta\lambda = k \cdot s$ vars vågförlängningskonstant $k = 0,17$ härletts ur experiment. Ljusvågors fraktionella förlängning anges av den universella entropikonstanten, ($h_{\epsilon\pi} =$) $k = 6,63 \cdot 10^{-34}$, som även anger emissionens fördelning. Samma vågmönster från en meteorit sågs på solen 1998, och i 'Supernova 1987 A':s chockvågor. *Vågförlängningsprincipen* (= vågdynamikens *entropi*) avslöjar relativitets- och kvantmystiken samt big-bang-bluffen genom rödförskjutningens lösning; så att teori och empiri blir en enhetlig begriplig helhet.

Vetenskapen utvecklas genom att fakta ackumuleras och att kunskaper revideras. *Den vetenskapliga metoden* innebär att problem analyseras, och genom härledning från experiment och observationer söks logiska *förklaringar* som prövas mot teoretiskt formulerade förutsagda observationer. Om *anomalier* negligeras för att *rädda* en teori, eller bortförklaras med överifierbara *ad hoc-hypoteser*, så skapas därmed nya problem. En *teori* som klarar alla falsifieringstest anses *befäst* och accepteras därmed som en *provisorisk* förklaring. Om *svårösta problem och paradoxer* anhopas uppstår en *kris* som kanske löses med *nya fakta*: som kanske leder till nya epokgörande upptäckter och teorier; som kanske innebär en *vetenskaplig revolution*: ett nytt *paradigm*. Men en tes eller teori som försvaras trots uppenbar inkonsistens är en **ovetenskaplig** doktrinär trosföreställning!

Den teoretiska fysikens spektakulära framsteg är tyvärr grundade på feltolkade felsteg. Relativitetsteorierna är feltänkta felslagna *tankeexperiment*. Allmänna relativitetsteorin för ljusets och rymdens krökning är grundad på tron på ljuset är gravitationspåverkade energikvanta som antas bevisad med förutfattade resultat och feltolkade Mössbauerexperiment. Speciella relativitetsteorin är spekulationer ifrån Lorentz' transformationsformler. Kvant-tesernas förvilla(n)de förkunnare medger aningslöst detta i och med *köpenhamnstolkningens* postulat vars kognitivt meningslösa logik som säger att: "*Kvantteorin kan inte tillskrivas någon objektiv verklighet*". Liksom Zenons paradoxer är kvant- och relativitetsteorierna bara skenbara lösningar på feldefinierad pseudovetenskap. Det anses därför löjligt att försöka förstå teorierna eller ens grunna vad de grundats på. Att ifrågasätta fysikens myter och riter är tabu, och att inse att mystifieringen är strategier för att äska nya anslag ses som ett hot och mot vetenskapens status. Motsägelserna kan dock lösas genom att *fysikens enhetsteori* som är grundad på sann vetenskap återinför logik, objektivitet och begriplighet så att kausalitet och kontinuitet, verifierbarhet och förutsägbarhet utifrån erfarenhet och förnuft som i upplysningens visioner åter är villkor för kunskap och bildning. Fysikerförsamlingen inser att sanning skulle skada deras tro och värdighet, men påstår i stället att vetenskapens trovärdighet hotas.

Forskare vars upptäckter ifrågasätter de antagna trosföreställningarna får erfara att *peer review*-auktoriteten ignorant väljer revirbevakning framför kvalitet och kreativitet. Fackredaktörer och referee-granskare baserar sin prestige och position mer på kollegers förtroende och fördomar än kunskap och kompetens. Fysikerkåren försöker genom inskränkt skråttänkande permanenta sina privilegier. Genom korrumpad kollegialitet manipuleras media och censureras sanningar; genom konsensus kontrolleras nyfikenhet, kreativitet och tankefrihet. Vetenskap kräver öppenhet och ärlighet; teorier och tolkningar ska få diskuteras och kunna ifrågasätta(s). Ordföranden för American Physical Society, R. Wilson skrev 1985 i **Physics Today**:

"Tänk efter, fastän det är en logiskt omöjlighet, att en smart person skulle presentera en enkel självklar enhetlig fysiksteori. Detta skulle innebära slutet för vår underbara tillvaro. . . APS medlemskap skulle minska tvärt. . . Kolleger, har vi råd med en sån katastrof? . . . Vi måste ha en krisplan för denna eventualitet. . . Vi måste förneka syndaren, och våra väldisciplinerade artikelgranskare för lång tid bannlysa alla hans publikationer."

Alltsedan termodynamikens grundades har en reduktionistisk förklaring och kinetisk-mekanisk lag sökts för värmestrålningens elektrodynamik och symmetriskt irreversibla entropi. Vågförskjutningen förklarar *termodynamikens entropi*, dvs vågmekanismen bakom elektrodynamisk strålning och värmestrålning. Nya fakta visar hur strålningens energi utbredd som irreversibla fluktuerande vågimpulser som genom kontinuerlig vågförlängning rödförskjuts (dissiperar). Enhetsteorin vederlägger 'fotonballistiken' och förklarar ljusets dynamik och entropi genom *potentialfallet* mot jämvikt i kosmos dit strålningen sprids i resistensfria supralåga temperaturer och når så som mikrovågor värmedödens jämvikt i den 'absoluta' rymden som Cobe påvisat genom bakgrundsstrålningens doppleroisotropi. Enhetsteorins entropiprincip förklarar genom kända naturlagar för energi, våglängd och temperatur *kvasarernas* enorma intensitet och abnorma spektrum samt *radiogalaxernas* starka strålning, utan spekulerande i *svarta hål*. Utan ad hoc-hypotetiska synkrotronstrålnings-jets visar enhetsteorin att kvasarernas bipolära *jättelober* är en *entropieffekt* som proportionellt förstör bilden med avståndet – samt orsakar *temperaturfärgens förändring* med Planck-kurvans förskjutning och därmed spektralkurvans gradient, från blå till röd. Därtill kan man visa att *pulsarernas* intermitterans orsakas av jordens bana i rymden relaterad till strålningens *fresnelliska* interferens.

Kvant- och relativitetstesernas hopplösa trosbröder ignorerar fysikens *enhetsteori* trots dess infriade visioner om enhetlighet helhet och begriplighet.

- Astrofysikern **Fred Hoyle** som myntat begreppet 'big bang' är uppgiven: "*Den mänskliga hjärnan är helt enkelt inte skapad att lösa de svåra problem som fysiken står inför.*"
- Nobelfysikern **Steven Weinberg** befarar: "*Både kvant- och relativitetsteorierna kan vara fel och mätningarna kanske saknar djupare mening.*"
- **Steen Rasmussen**, forskare vid Santa Fee Institute, anser: att "*Fysikens komplexa problem kan inte lösas med traditionella reduktionistiska metoder. Vetenskapen behöver en ny Newton*" säger han – "*någon som kan uppfinna en ny begreppslig och matematisk inställning som löser krångligheterna.*"
- **Edwin Hubble** som ej övertygades av idén om universums expansion, sa: "*Liksom på Kopernikus tid, verkar vi stå inför valet mellan ett litet begränsat universum, och ett obegränsat stort universum plus en ny naturlag.*"
- Nobelfysikern **Murray Gell-Mann** ser fram mot "*...en djupare förståelse av naturen och universum, i en ny intellektuell revolution som är jämförbar med den tidens heliocentriska idé.*"
- Science-fictionförfattaren **Dr Isaac Asimov** skrev: ". . . *vetenskaparna förstår inte kvantteorin – kanske den dag kan komma då nya upptäckter, nya begrepp och nya tankar klargör vad som nu ter sig som hopplösa mysterier.*"
- Filosofen **Karl Popper** beklagade att mystiken har invaderat fysiken: "*Alla fysiker instämmer i att en ny teori behövs som avslöjar felet med kvantteorin, trots dess succé.*"
- **Stephen Hawking** är övertygad: "*Tiden är nu nära för en enhetlig teori vars principer kan begripas av vem som helst och dess enkla formler kan tryckas på en T-shirt.*"
- Radioastronomins främste pionjär **Grote Reber** har förutsagt (1989): "*Om hundra år kommer vi skratta åt Big Bang-anhängarnas konstiga idéer.*"
- Filosof-matematikern **Alfred Whitehead** ansåg att: "*Den fysiska atomteorin har nått ett stadium som starkt påminner om epicykelastronomi före Kopernikus.*"
- Fakirfysikern **Hans-Udo Bengtsson** sa i UNG FORSKNING: "*Min stora förhoppning är samma som för alla fysiker: att hitta 'The Theory of Everything' som innehåller ett enda tal och en enda parameter. Det är tveksamt om den kommer att infrias under min livstid, men det är en vacker sak att sträva mot.*"
- Svarta hål teoretikern **John Wheeler** hoppas att: "*I botten av allt måste finnas en ytterst enkel oavslöjd idé. När vi till slut upptäcker den, om ett eller tio år, kommer vi förstå idén och säga: Så vacker och enkel sanningen är! . . . Hur har vi kunnat vara blinda så länge?*"
- Astronomen **F. Zwicky** skrev syrligt: "*Det är klart att jag har haft lite användning för Big Bangs skapelseberättelse, eftersom jag sett den som okunnig humbug och voodoo.*"
- Fysikprofessor **Ingmar Bergström** skrev: "*Första gången man hör talas om de kvantmekaniska operatorernas hokus-pokus blir man spontant skeptisk. . . Vad är detta annat än matematisk alkemi? . . . Men efterhand blir man indoktrinerad. . ."*

Kvantbegreppet är från 1905, då Annalen der Physik's chefredaktör Max Planck publicerade **Albert Einsteins idé** om h -konstanten: att ljusets energi är strukturerad som kvanta. Den *hypotesen* gav forskaren Max Planck en vilseledande förklaring till den gåtfulla härledningen av formeln $E = h \cdot \nu$, som han tidigare (19 okt. 1900) av prioritetsskäl hade offentliggjort inför Tyska Fysikersamfundet. Planck kunde inte förklara formelns fysikaliska innebörd för sina frågande kolleger, men han *"anade att formeln dolde en ny princip"*. Planck *"sökte desperat en klassisk tolkning, hur högt priset än skulle bli"*. Kollegerna såg hans desperation *"gränsande till tragedi"*. Planck hade härlett sin formel ur samband mellan en strålningskällans fördelning av temperaturer och våglängder, och fann att värmeinstrålningens energi tycktes emitteras diskontinuerligt. Planck sökte efter värmeinstrålningseffekten ($P = W/s$) genom att omräkna till frekvensenheter mätningarna av våglängdsdifferenserna på $6,63 \cdot 10^{-34}$. Tydligen: $[E = J/\lambda \Rightarrow E = J/\nu \Rightarrow n \cdot h = J \cdot s]$ (där E 'verkan' och $h = 6,63 \cdot 10^{-34}$ Js). Planck feltolkade mätningarna av våglängdernas kontinuerliga ökning, så att i stället energin antogs öka stegvis, diskontinuerligt (omvänt) proportionellt mot vågenheternas frekvens. Enhetsteorins **entropikonstant $6,63 \cdot 10^{-34}$ ($h_{e\pi}$)** som är *dimensionslös*, visar på våglängdernas kontinuerliga ökning. Genom entropiteorins lag kan termodynamiken integrera *Wiens förskjutningslag* som visar att våglängden är (omvänt) proportionell mot temperaturen, och *kombinera* med *Stefan-Boltzmanns lag*. Vi får därmed en begriplig, kontinuerlig och klassisk **entropiekvation** $W_0 = \sigma (k/\lambda_{\max})$. **Kvantteorins skenbart diskontinuerliga frekvenskvantum** (Js) kan därmed förklaras som en feltolkning som är oförenlig med den klassiska fysiken. Den fraktionella vågförskjutningens energidifferens är enligt klassisk fysik: t.ex vid $4000 \text{Å} \approx 2 \cdot 10^{-28} \text{ W/m}^2$ och vid $8000 \text{Å} \approx 3 \cdot 10^{-28} \text{ W/m}^2$. Detta vederlägger Plancks felaktiga kvanttolkning. Strålningens entropiförskjutning förklarar **kvasarernas** skenbart enorma energi genom algoritmen $E = z^4$ som visar att energidifferensen är 4:e potensen av rödförskjutningen. Strålningens energi från en "kvasar" med rödförskjutning $z = 10$ avtar med avståndet $10^4 = 10\,000$ gånger genom entropieffekten.

Den 100-åriga kvantgåtan är nu löst genom upptäckten att vågförlängningsrelationen definierar entropikonstanten $h_{e\pi}$ ($6,63 \cdot 10^{-34}$). Ljusets våglängder (liksom ljud och vatten) omräknas till frekvensenheter (ν) genom formeln $\nu = v/\lambda$ med ljusfarten $v = c$. Därigenom omräknas t.ex en (grön) våglängd på $\lambda = 5000 \text{Å}$ till frekvensen $\nu = 6 \cdot 10^{14} \text{ n/s}$ (Hz). **Men** om man omräknar ett våglängdsintervall till frekvensintervall, då gäller $\nu/(\lambda + \Delta\lambda)$ och $\Delta\lambda = h_{e\pi} \cdot \nu/\nu$ som innebär att $\nu/\nu (1 + h_{e\pi})$. Dvs., våglängdsförskjutningen ökar kontinuerligt enligt entropikonstantens värde ($h_{e\pi}$) emedan konsekvensen av *kvanttolkningen* $E = h \cdot \nu \cdot n$ (Js) blir att frekvensspektrums *energifördelning* är diskontinuerlig – men enbart skenbart.

Nobelarkiven visar att varken kvant- eller relativitetsteorierna ansågs prisvärda trots många imponerande nomineringar. Genom intriger och kompromisser belönades dock Plancks kvanthypotes som antogs förklara urladdningsfenomen vid bestrålningsexperiment. Planck själv var dock tveksam i sitt nobeltal 1918: *"... antingen är den (h) bara en fiktiv storhet och härledningen av strålningslagen en illusion, en lek med formler, eller så är lagen grundad på en sann fysikalisk idé som ska komma att spela en fundamental roll i fysiken"*. Även Einstein var osäker och skrev till sin gamle vän **Besso**: *"Femtio års grubbleri har inte fört mig närmare svaret på vad kvanta är."* Även **Nils Bohr** insåg att *"Kvantfysikens subatomära entiteter såsom fotoner och elektroner har inte någon reell existens."* Men med nya empiriska fakta om ljusets struktur och natur visar enhetsteorin att fotonen (ljuskvanta) är en mätningarterefakt. *Fotoelektriska effekten* kan förklaras med klassisk fysik (utan skenbara kvanta) på så sätt att strålningen och atomernas elektromagnetiska fält växelverkar och resonansabsorptionen avgör den *virtuella elektronens* laddning.

Edvin Hubble fann (1929) att galaxernas spektra rödförskjuts i relation till avståndet (r) enligt $V = H \cdot r$ där V är radialhastigheten i den då enda kända tolkningen, *dopplereffekten*. Hypotesen extrapolerades sedan in absurdum efter bibelns megamyt om universum: skapelsens ex nihilo: en accelerande Big Bang är en perpetuum mobile. Den första hubblekonstanten (H) var 550 km/s per mpc, men är omvärderad till gällande 50 km/s per Mpc. När spektrallinjerna rödförskjuts mer än 100%, dvs. då $z = (\lambda - \lambda_0)/\lambda_0 > 1$ antas ljuskällan inte synas, då ju **ljusfarten** skulle överskridas. Men kvasarerna syns ju trots att $z > 1$. Därför "renormaliserar" (retuscherar=reducerar) fysik-teoretikerna den "relativistiska" hastigheten $V = c \cdot z$ med, $f(z) = (z+1)^2 - 1 / (z+1)^2 + 1$, vilket orsakat paradoxer och tvister om universums 'ålder' och H -konstantens värde. Hubble skrev (1937):

"...om recessionsfaktorn slopas, om rödförskjutningarna inte primärt är hastighetsförskjutningar blir bilden enkel och plausibel. Då finns det inte några tecken på expansion och inga restriktioner på tidsskalan, inte ett spår av rummets krökning och inga gränser för rumsliga dimensioner".

De analoga egenskaperna hos vatten, ljus och ljudvågor som våglängd, frekvens, förskjutning följer vågutbredningen fundamentala våglag. *Vågförlängningen* ($\Delta\lambda$) är konstant (k) och proportionell mot utbredningen (s) så: $\Delta\lambda = k \cdot s$ och $k = (\lambda - \lambda_0)/\lambda_0$. Det är därför (ana)logiskt att söka ljusets vågförlängningskonstant $h_{e\pi}$ ($=k$) genom att utveckla *enhetsteorins formel* (1+2) nedan) och ersätta vågformelns (1) parameter för avståndet (s) med 'hubbleavståndet' $r = c \cdot z / H$ (2) och sätta $H = 50$. Vid reella $z = 1$ blir då siffervärdet för relationen $6,63 \cdot 10^{-34}$, kodifierad $h_{e\pi}$ som även är det numeriska värdet för "Plancks konstant"! *Fysikens enhetsteorin* klargör med denna integration relationen mellan kvantteorin (h) relativitetsteorierna (c, z) och hubbleteorin (H), där **enhetsteorins vågförlängningskonstant** ($h_{e\pi}$) är den rätta förklaringen till den konstanta portionaliteten för vågförskjutning och avstånd ($\Delta\lambda/s$). **Hubbles** (H) och **Plancks** (h) konstanter är tyvärr **feltolkningar** av entropiförskjutningen.

$$\frac{\Delta\lambda}{s(r)} = k \Rightarrow \frac{H_0 \cdot \Delta\lambda}{c \cdot z} = h_{e\pi} = \frac{(50 \approx) 50,4 \text{ km/s/Mpc} \cdot 2,014 \cdot 10^{-10} \text{ km}}{3 \cdot 10^5 \text{ km/s} \cdot 3 \cdot 10^{19} \text{ km/Mpc} \cdot 1,055 \cdot 0,62^{-1}} = 6,63 \cdot 10^{-34}$$

$H = 50 \text{ km/s/mpc}$ vid $z < 1$. Ex. kvasaren 3C 287 vars C III - linje förlängts 2014 Å från 1909 Å enligt $(\lambda - \lambda_0)/\lambda_0 = z = 1,055$

Entropiteorin visar hur elektromagnetiska vågors förlängning innebär fartökning med 2 Ångström (10^{-10} m) per år per år.

$$a = \frac{dv}{dt} = \frac{c \cdot (1 + h_{e\pi}) - c}{t} = \frac{c \cdot h_{e\pi}}{t} \approx 1,986 \cdot 10^{-28} \text{ km/s}^2$$

EM - vågornas förlängning innebär således att de accelererar enligt $c + \sqrt{2as}$ till $c + \sqrt{6 \cdot 10^{-8}} \text{ km/s}$ per 1Å : s vågförlängning, därför att $\Delta\lambda = 1\text{Å}$ per 16 milj ljustår.

Alla E-M vågor överskrider ljusfarten. En blå 3900Å våglängds fart är $c + (6 \cdot 10^{-8} (\text{km/s})^2 / \text{Å} \cdot 3900 \text{Å})^{1/2} \approx c + 1,53 \cdot 10^{-2} \text{ km/s}$, och en röd 7800Å våglängds fart är $c + (6 \cdot 10^{-8} (\text{km/s})^2 / \text{Å} \cdot 7800 \text{Å})^{1/2} \approx c + 2,16 \cdot 10^{-2} \text{ km/s}$. Enhetsteorins *entropiformel* $s = \Delta\lambda/h_{e\pi}$ är ett nytt exakt *instrument* för att beräkna strålningskällans avstånd (s) utifrån relationen mellan rödförskjutning ($\Delta\lambda$)/entropikonstanten ($h_{e\pi}$). Strålningens entropin-formel visar att galaxernas spektrallinjer förlängs 1 Å per 16 miljoner ljustår, och universums *olberska* (observerbara) horisont är 300 miljarder ljustår ($z = 5$). Big bang-kreationistens geocentriska universums radie '18 miljarder ljustår' är fel. Avståndet är 60,8 miljarder ljustår vid $z = 1$ (rödförskjutning 100%).

Michelson fann att Jordens rörelse inte påverkar ljushastigheten. Förklaringen är att ljus inte är fotoner 'energikorpuskler', utan elektrodynamiska svängningar i *optiska frekvensområdet* som av potentialfallet fortplantas i jordatmosfärens magnetfält, i våglängdsrelaterade hastigheter. Ljus är den *fysiologiska* reaktionen på *fysikaliska* E-M:a impulser inom *ögats frekvensspektrum* (analogt med ljud/hörsel), så att olika observatörers egen fart *förskjuter* – genom dopplereffekten – *strålningskällans våglängder* till ögats känsliga ljusfrekvensområde. Olika observatörer med *olika* hastigheter relativt ljuset ser *olika* ljusspektrum enligt $f(\text{invariant}) = (c \pm v)/\lambda$. Ljushastigheten kan adderas och är *relativ*: relativitetsteorins *postulat* om *ljusfart* för alla våglängder är fel. Lorentzhypotesens 'längdkontraktion', 'tidsdilatation' och 'tidsresor' är blott matematiska abstrakta illusioner.